

Castellcir i Sant Quirze ja tiben de pous i han deixat de dependre de cisternes per la falta d'aigua

Granera, que es gasta uns 140.000 euros l'any portant-ne amb camions, es connectarà a la xarxa de Castellterçol

(Pàgina 5)

Castellterçol aprova per unanimitat un pressupost que s'enfila fins a set milions d'euros

(Pàgina 5)

Els veïns d'Oló trien el color blau per actualitzar l'escut i tota la imatge del poble

(Pàgines 4 i 5)

Joan Vilaplana, alcalde de Granera: "Tota la vida he treballat per diners. Ara, per vocació"

(Pàgina 9)

Alumnes de Castellterçol revaliden victòria en un torneig estatal d'esports digitals

(Pàgina 12)

Judit Cámara, terapeuta diagnosticada de fibromiàlgia: "La medicina xinesa em va canviar la vida"

(Pàgines 2 i 3) Algunes de les persones que feien possible el 'Truc', aquest dissabte a les Escoles Velles de Castellterçol

SEBASTIÀ RENOM

Mig segle del naixement del 'Truc'

Al Moianès s'hi va editar entre el 1974 i el 1998 la revista *Truc*, una publicació que des de bon principi va tenir vocació comarcal i de recollir informació local

que fins llavors no cobria ningú. Per les seves pàgines hi van desfilar des de la crisi del tèxtil fins a cròniques de plens municipals, resultats electorals o repor-

tatges pacifistes, feministes i defensant l'educació pública. Eren pilars de la revista el català i una imatge gràfica de qualitat, amb artistes com Picanyol.

(Pàgina 8) Un entrenament del grup de judokes amb TEA, que es troben els dimarts a la tarda

SEBASTIÀ RENOM

L'ordre i el contacte del judo, beneficiosos per a infants amb TEA

El Club de Judo de Moià va començar a desplegar l'any 2020 un projecte perquè en practiquin infants amb trastorns de l'espectre autista (TEA). Asseguren que trets propis d'aquesta art marcial, com l'ordre o el contacte cos a cos, reverteixen positivament en la seguretat, la confiança i la psicomotricitat dels nens i nenes. Ara hi ha un grup de set alumnes d'entre 5 i 14 anys.

Curt, sonor i amb força. Són els motius pels quals es va batejar amb el nom de 'Truc' la revista que va exercir de relatora de l'ac-

tualitat del Moianès entre 1974 i 1998: des de publicar en primícia resultats electorals fins a patir la censura o reivindicar el català.

Revista amb vocació de comarca

El 'Truc', nascuda encara en franquisme, va ser escola de periodistes i un revulsiu publicant informació local que fins llavors no cobria ningú

Moià

Josep Font

El maig de 1974 va publicar-se el primer número del *Truc*, a iniciativa d'un grup de joves que justificaven la creació de la revista, a l'editorial, perquè "l'interès pel país i pel món ha d'estar fonamentat en l'interès pel poble i la comarca". Amb diferents etapes, alts i baixos, modificacions en la freqüència de publicació i en la tirada, així com de les persones al capdavant o que hi col·laboraven, el *Truc* va editar-se fins al juliol de 1998, amb el número 139. A finals

del franquisme, la revista va suposar un revulsiu en els pobles i en l'agenda política de l'actual comarca del Moianès i constitueix un cas d'estudi a Catalunya enmig de l'escàs panorama editorial de proximitat d'aquells anys.

Entre els antecedents de la revista, algun dels fundadors recorden les lliçons, a mitjan anys 60, de Joan Mercadé, mestre de l'Escola Nacional de Castellterçol –on té dedicat un carrer– que, de forma clandestina, encarregava redaccions en català, i explicava que el poble i la llengua necessitaven una revista en català. El veritable catalitza-

dor, però, van ser les trobades de jovent a l'arxiprestat del Moianès, organitzades per mossèn Josep Rúaix quan era vicari de Sant Feliu de Codines, i ajudat pel seminarista Josep Sala Bach. En algunes d'aquestes converses, els joves van plantejar de fer un butlletí comarcal en català. En ple franquisme la idea requeria, tot i això, la cobertura de l'Església. L'Arxiprestre Tomàs Gurri va acceptar-ho a condició que Rúaix revisés i corregís cada número abans de la seva publicació.

El nom, *Truc*, es va triar argumentant que era curt, sonor, amb força i que, en definitiva, convidava a despertar del marasme poruc en què vivien els pobles. El primer número es va confeccionar a la parròquia de Sant Josep Oriol de Barcelona. Se'n van vendre uns 400 exemplars, fet que va sorprendre –i esperonar– tant els fundadors que la tirada del segon va arribar a 1.050.

No hi havia director i els continguts es decidien al consell de redacció, sense estructura jeràrquica. L'ensenyança del català era inexistente, llavors, i no tothom escrivia. Com que la revista es feia i es distribuïa manualment, requeria moltes mans, així com per al cobrament de rebuts i la gestió de la publicitat. El *Truc* responia a la necessitat de proximitat i tenia una vocació comarcalista, catalanista i ecologista. Feta per uns joves que començaven a estudiar a Barcelona, els articles mostren les seves inquietuds: el pacifisme, el feminisme, l'educació pública, la nova cançó o les propostes per a una societat alternativa eren temes tractats abundantment, com també la política local i els problemes laborals, amb la crisi del sector tèxtil, que va donar lloc a l'edició de números extraordinaris a causa del tancament de fàbriques a Castellterçol i Moià. En aquells moments, aquestes temàtiques eren pràcticament inexistents a *La Tosca*, l'altra publicació amb

Alguns dels noms que van donar vida al 'Truc', reunits aquest dissabte a les Escoles Velles de Cas Miró, Josep Ubasart, Jaume Clarà, Joan Capdevila, Jaume Canals, Josep Abancó, Joan Roig, Jordi sa, Joan Soler, Imma Soler, Josep Riera, Oriol Perera, Manel Bonafacia, Toni Massot (alcalde), Te

voluntat comarcal fundada l'any 1947.

També és característic del *Truc* una presència notable d'elements gràfics, amb protagonisme del dibuix i del còmic. Uns quants joves hi van fer els seus primers passos d'expressió artística, sovint amb continguts més contundents que els articles. Entre aquests dibuixants hi ha contribucions com les d'en Picanyol, de Moià. La voluntat de fer visibles els artistes i els artesans del Moianès va fer que el *Truc* organitzés fins i tot una exposició col·lectiva d'art.

■ FINS A 300 SUBSCRIPTORS

Hi ha coincidència, entre els que van fer possible el *Truc*, que Ramon Puig n'és la persona més representativa, perquè va ser-hi des del primer dia fins a l'etapa final. De la primera època, en recorda que van arribar a 300 subscriptors, dels quals 150 eren a Moià, i que a Castellterçol havien fregat el centenar. Organitzaven paradetes per vendre la revista al carrer i les llibreries col·laboraven en la seva distribució, així com alguna botiga, entre les quals la pastisseria Miró de Castellterçol.

Aquells anys havien de portar el contingut al Govern Civil, i en alguna ocasió els van censurar articles relacionats amb l'amnistia o de temes socials, sobretot d'un

La feien joves i s'hi plasmaven els seus interessos, com el pacifisme o la nova cançó

col·laborador afiliat al PSUC. Puig també rememora alguna querella que van haver d'assumir, sense gaires conseqüències.

A l'editorial número 100 de la revista es fa un balanç dels primers anys, que descriu els inicis dels 80 com una nova primavera per a la revista després d'alguna sotragada deguda a col·laboradors que havien plegat perquè majoritàriament acabaven els estudis i començaven carreres professionals. En aquesta etapa de bonança, Manel Bonafacia va ser una peça clau: havia començat a col·laborar al *Truc* quan tenia 14 anys, amb un article sobre un monument franquista. Recorda que a l'inici tot era molt amateur, cadascú parlava del que li venia de gust, i que la revista barrejava temes d'interès general amb altres de locals. En l'etapa de Bonafacia com a coordinador es va incrementar la tirada a una mitjana de 600 exemplars i, tan important com això, va passar a ser de freqüència mensual. Recorda que les eleccions municipals les cobrien molt ràpid i al cap de dos dies ja editaven

42a Caminada Popular d'Oló

26 de maig de 2024

Recorregut apte per a tots els públics de 13km i 400m de desnivell positiu amb sortida a Plaça Catalunya. Passarem per la Solada Vella (Braç d'Oló), la Deu, Feixetes, les Marrades (primer puntualment al km 3) de Moretones, Puigricó i el Molí d'Altinires (al km 5) on podreu gaudir d'un esmorzar amb botifarra. Seguirem per la Riera d'Oló fins l'Horta d'Altinires i Altinires, el Tir al Plat (segon puntualment al km 10) i acabarem a Plaça Catalunya, des d'on hem sortit.

Als avaluaments no hi haurà gots, porteu-los de casa

Hora i lloc de sortida: 7:30 a 8:15 a Plaça Catalunya.
Inscripcions: Plaça Catalunya.
Preu adults: 10€ no socis/les i 8€ socis/les.
Preu infantil: (menors de 12 anys) 6€ no socis/les i 4€ socis/les.

Organitzat:

www.centreexcursionistaolo.cat
centreexcursionistaolo@gmail.com

Amè la col·laboració de:

SEBASTIÀ RENOM

Castellterçol. De dalt a baix i d'esquerra a dreta: Lluís Cerarols, Teresa Criach, Ramon Puig, Alfons Perera, Jordi Sagrera, Domènec Gómez, Francesc Mulà, Carles Riera, Pere Criach, Fina Franquesa Soler, Griselda Guiteras, Albert Obrero (regidor) i Valentí Ferrer

Primera coberta (maig de 1974), presentant-se com a "Butlletí intern dels joves de les parròquies de Sant Feliu de Codines, Castellterçol i Moià".

Es van editar números especials sobre la crisi de les principals empreses del sector tèxtil, com Comadrán a Moià i Roger a Castellterçol.

Una portada de 1976 reivindicant la reposició de l'estàtua de Rafael Casanova a Moià. En una altra de 1983 s'hi demanava la comarca del Moianès.

Una il·lustració de Picanyol, que va aportar força dibuixos originals a la revista, també del personatge Ot el Bruixot. La imatge gràfica va ser important en la composició i els missatges del 'Truc'.

Font: Arxiu Truc

Se'n van arribar a publicar 139 números. L'últim va sortir el juliol de 1998

un parell de fulls. Als ajuntaments no els plaïa que el *Truc* acudís als plens. No hi estaven acostumats i no els agradava que algú expliqués les coses pel seu compte. Bonafacia explica que, quan el *Truc* s'imprimia a Gràfiques Ister de Moià, passava més hores a la impremta que a casa, refent, retallant i compaginant la revista. Sense un local estable, l'únic patrimoni de la revista era una màquina d'escriure Olivetti de color verd que havien comprat quan va tancar la fàbrica tèxtil Roger. En aquella etapa mai van rebre ni una subvenció. El *Truc* va ser una veu que es va fer notar, assegura Bonafacia, i que va influir també en el seu itinerari vital i professional. Estudiava Història, però aquesta experiència i l'assistència al Primer Congrés de Premsa Comarcal de Catalunya l'any 1981, on es va integrar a la Junta, el van fer decantar per Ciències de la Informació. Del *Truc* va passar a EL 9 NOU i d'allà a l'Agència EFE, on ha passat gairebé 35 anys.

En Manel recorda també el concurs que van convocar amb el lema "Busquem una

capçalera". Van editar fins i tot cartells per enganxar als pobles de la comarca. De les moltes propostes gràfiques rebudes, 10 van ser seleccionades per publicar a la revista. Al jurat hi havia un dissenyador-publicista, un ceramista, un pintor-escultor i professor d'art i l'impressor de la revista, que van decidir la capçalera guanyadora per unanimitat.

DE LA MÀQUINA D'ESCRIBRE A L'ORDINADOR

Amb el pas dels anys, l'expansió de mitjans professionals com *Regió 7* i EL 9 NOU i de les ràdios locals van anar prenent espai a la revista, i els va fer sentir molt sols. Durant un temps no van tenir ningú que cobrés les notícies de Moià i les referències a l'Estany o altres pobles eren escadusseres, tot i voler ser comarcals.

D'aquesta darrera i dilatada etapa n'és exponent en Valentí Ferrer, que estudiava Física a la Universitat i que va començar a col·laborar al *Truc* amb 17 anys, perquè li agradava dibuixar i feia il·lustracions. Però va haver d'assumir també, amb Joan Capdevila, de revisar i refer molts articles i tirar endavant la revista amb pocs col·laboradors més, a part d'en Ramon Puig. Ferrer destaca el seguiment de les eleccions com un dels continguts que els lectors esperaven i un número dedicat als 50 anys de la Guerra Civil en què van

ensopegar amb moltes reticències per poder parlar obertament. Recorda, així mateix, que l'Associació Catalana de Premsa Comarcal, amb el suport econòmic de la Generalitat, van fer una campanya per professionalitzar la premsa, i els va cedir un ordinador, conjuntament amb formació per utilitzar un programa informàtic. En aquell temps

les pantalles eren monocromes, i no servien ni de tros per anticipar quin seria l'aspecte final dels articles que maquetaven.

El darrer número de la revista és el 139, publicat el juliol de 1998, que es tanca amb un anunci a pàgina sencera de la Generalitat amb el lema "Ara és demà". Dels que havien encetat la revista, molts feia

anys que exercien de mestres, metges, periodistes, arquitectes o enginyers. N'hi va haver que fins i tot van ser alcaldes dels pobles on havien estat responsables: la Catalunya que s'abocava al segle XXI s'havia transformat molt d'aquella que van imaginar i projectar uns joves que, l'any 1974, van posar l'ara és demà, per escrit, al *Truc*.

Activitat física a SQS

Vols posar-te en forma, conèixer diferents esports i trencar amb la rutina?

Sessions d'Esport saludable i terapèutic

Dimarts i dijous de 19.45h a 21h al Centre Cívic (pavelló)
Activitat dirigida i gratuïta

TAICHÍ

AL CENTRE CÍVIC DEL PARC DE L'AIGÜA
DIMECRES A LES 10 H.
ACTIVITAT GRATUÏTA.

Tennis taula

Si vols practicar una mica d'esport, i passar una bona estona, aquesta és una gran alternativa.

Dimercres de 18.00h a 19.15h al Centre Cívic (pavelló)

Joan Vilaplana, de 61 anys, presideix la Societat de Caçadors de Granera i des del juny passat n'és també l'alcalde. Mai abans havia

estat en política. Amb reptes al davant com la gestió i la falta d'aigua, diu que està molt motivat a treballar per millorar el poble.

“Tota la vida he treballat per diners. Ara, per vocació”

Entrevista a Joan Vilaplana (Junts), alcalde de Granera

Granera

Queralt Campàs

Què el va motivar a agafar aquesta responsabilitat?

El 2019 vaig tenir un accident aquí a Granera, tornant amb moto a casa. Em vaig trencar el coll. Literalment. Després de diverses operacions i una decisió mèdica de molt risc, vaig anar millorant. I tot i que la meua dona tenia algunes reticències, ens vam traslladar aquí, a la casa on havíem vingut a estiuajar tota la vida i que va construir el meu pare. De mica en mica vaig anar recuperant la mobilitat. Ara surto a caminar cada dia 10 quilòmetres amb els gossos. L'excalde em va proposar si volia encapçalat la llista i ho vaig veure bé, perquè volia sentir-me útil. Sempre he estat molt actiu. Vaig treballar durant 34 anys com a tècnic metal·lúrgic. Dirigia una planta a Rubí, oferint assessorament per fabricar vehicles. Viatjava molt, tractava amb la Seat, Opel, Mercedes... Sempre he sigut una persona inquieta i, per mi, era prioritari que el client estigués satisfet. Si havia de treballar a les 4 de la matinada o allargar fins a les 12 de la nit, cap problema.

L'accident li va canviar la vida.

Estic content de seguir viu.

Celebro dos aniversaris: el 22 d'abril, quan vaig tenir l'accident, i el 9 de maig, el meu aniversari, que és doble, perquè coincideix quan em van tornar a operar, al cap de poc, a causa d'una infecció.

Fins ara mai havia estat en política?

No, i no soc polític. Anem amb Junts perquè el Pere hi anava i perquè el partit ens va oferir suport i assessorament.

“Les administracions s'omplen la boca però després posen traves”

ment. Penso que la política real és el que intentem fer aquí, gestionant els recursos comuns de la millor manera a fi d'un bé comú, i no la política que veiem per la televisió. El primer que vaig fer va ser renunciar al sou d'alcalde. Tota la vida he treballat per diners, per beneficis empresarials. Ara volia fer-ho amb una motivació diferent.

Amor a l'art?

Per vocació, fins que en vagi tenint ganes. És molt gratificant treballar per aconseguir millors serveis per la població, però s'han de

buscar recursos de sota les pedres.

Sense experiència prèvia, com ha sigut aquest primer any?

Un repte. Ens han vingut moltes coses de nou. M'he mogut molt, assistint a jornades, formacions... Encara ens queda molt per aprendre, però estic motivat. També és cert que hi ha dies de nervis i moltes traves burocràtiques que impedeixen tirar endavant els projectes.

Quins són els principals que volen desenvolupar?

Estem en una zona rural i hem de tenir cura de l'entorn perquè no es torni a donar una situació com la dels incendis de 2003. La població envella i la volem atendre bé. També és important potenciar el turisme. Tenim ganes d'impulsar moltes qüestions diferents, però no és fàcil i he tingut algunes discussions. Totes les administracions s'omplen la boca dient que s'han de potenciar els pobles rurals, per pal·liar la despoblació, però a l'hora de la veritat no ens ofereixen solucions. Costa molt que arribin recursos, i ens posen traves. Als pobles petits com el nostre, amb 83 habitants, no tenim capacitat de recaptació.

Complicat.

Però jo no dono res per

Joan Vilaplana (Junts), alcalde de Granera, a davant de l'ajuntament

perdut. Insisteixo molt i, si no, tiro pel dret.

El tema estrella de Granera és l'aigua. A principis d'any hi havia el projecte de connectar-se a la xarxa de Castellterçol. A quin punt passen?

Em vaig afiliar a Junts a canvi que la Diputació ens donés recursos per a aquest projecte. L'enllaç de Granera amb Castellterçol tindrà un cost de 350.000 euros.

Tenen la subvenció?

Sí, però estem obligats a executar l'obra durant l'any 2024; si no, la perdrem. S'han de fer molts tràmits i demanar diversos informes. Aquesta setmana he anat a mirar el traçat que hauria de tenir. I, en una reunió propera amb tots els agents

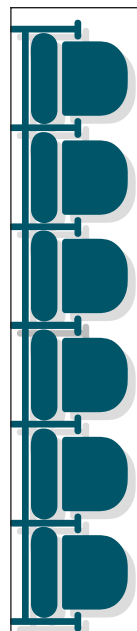
implicats, ho acabarem de tacar. Cal fer-ho, tant sí com no. Potser no ho aconseguixo, però hi posaré tot l'esforç. Sempre dic que allò difícil s'ha de portar a terme al moment; allò impossible pot trigar una mica més, però s'ha d'obtenir. Si a finals d'any aconseguim tenir tota la documentació, el 2025 demanarem un ajut per a l'execució.

Això solucionaria el problema de l'aigua?

Gastem 23 o màxim 25 metres cúbics al dia. No és res, i des de Castellterçol tenen excedent i estan disposats a ajudar-nos.

Quines altres estratègies volen desenvolupar?

No hi ha ningú connectat al clavegueram, i tard o d'hora

MOSTRA DE TEATRE DEL MOIANÈS

24, 25 I 26 DE MAIG A MOIÀ

Arriba la primera mostra de teatre amateur de la comarca, una iniciativa cultural que omplirà diferents espais de Moià amb una gran varietat de propostes teatrals per a tots els públics.

El talent de la comarca surt a escena

SEBASTIA RENOM

Castellterçol amplia el pressupost municipal fins a 7 milions d'euros

L'objectiu principal és millorar equipaments

Castellterçol

Jordi Gibert

Castellterçol ha aprovat per unanimitat una ampliació del pressupost d'1,2 milions d'euros aquest 2024. Part d'aquest augment, 700.000 euros, provenen de diners aconseguits via subvencions d'altres institucions públiques. Els 500.000 restants corresponen a romanent de tresoreria del mateix consistori. El pressupost municipal s'amplia amb tot plegat fins als 7 milions d'euros.

L'objectiu principal és millorar equipaments públics i, en concret, reformar l'escola bressol, crear nous pous de captació d'aigua, adequar espais del poble com a refugis climàtics i millorar el camp de futbol i el gimnàs. També es reforçarà l'equipament informàtic de l'ajuntament i de ràdio Castellterçol.

Amb l'acord s'ha reservat finançament per abordar, així mateix, la compra de la

nau del Vapor Vell. Aquest aspecte precisament va fer perillar l'aprovació de l'ampliació de pressupost, ja que s'englobava totes les inversions en un sol punt. Al ple celebrat el passat 24 d'abril, el partit a l'oposició de Connectem Castellterçol (vinculat a Junts) va advertir a l'equip de govern que presentaria al·legacions si no se separava de la resta. Això, que administrativament hauria enrederit l'ampliació del pressupost, posava en perill complir els temps previstos per al projecte de l'escola bressol del poble, a més a més d'alentir altres iniciatives.

La resolució es va desencallar després de parar uns minuts el ple i amb l'acord entre l'equip de govern de Castell en Positiu, ERC i Connectem de crear una comissió de seguiment de la compra i els usos de la Fàbrica del Vapor Vell. Després prosperava per unanimitat.

s'hauria de fer. També necessitem una depuradora. Seria interessant tenir almenys un parell de punts per aprofitar les aigües brutes i omplir els dipòsits de l'ADF. Ara difícilment es poden abastir perquè, quan la gent no té aigua a casa, no podem desviar-hi cisternes. També volem desenvolupar una Comunitat Energètica Local de plaques fotovoltaïques per subministrar-ne als habitatges que estiguin a un radi de dos quilòmetres. Pensem que en una població disseminada en diversos nuclis com la nostra, això funcionarà millor que l'anterior projecte que es volia impulsar, una caldera de biomassa. El que no permetria seria fer plantacions de plaques, perquè

cal preservar l'entorn natural i rural. Les plaques les volem col·locar a sobre d'una pèrgola que construirem a l'aparcament de la zona de davant de la piscina. També tenim la intenció de crear franges de seguretat per prevenir incendis. Ja ens han adjudicat el recurs tècnic. En part, aprofitarem la franja de sota les línies d'alta tensió i així el projecte ens sortirà més assequible. Alhora, treballem per tenir els camins arranats i que s'hi puguin desplaçar els serveis d'emergències en cas de necessitat. També volem millorar la seguretat veïnal i posar fi a l'ocupació il·legal d'immobles. Diria que en general volem tenir el poble endreçat. Per això també hem instal·lat unes casetes

de fusta que tapen els contenidors de recollida selectiva.

Oló renova la imatge corporativa a través d'una consulta

Santa Maria d'Oló Coincidint amb les eleccions al Parlament de diumenge passat, els veïns d'Oló també van votar per escollir el color de la nova imatge corporativa del consistori. L'Ajuntament en completa d'aquesta manera una actualització. A grans trets se simplifica el grafisme de l'escut, però mantenint-ne la rosa i la corona com a elements característics. La consulta es limitava, així doncs, a l'elecció del color. Amb tres opcions de vot: blau, vermell i resposta

La nova imatge corporativa d'Oló

lliure. Es podia votar a partir de 16 anys. En el procés hi van participar 265 veïns i el color guanyador va ser el blau, amb 158 vots; el vermell en va obtenir 67, i en tercera posició, l'opció més proposada pels veïns (19 vots) va ser el verd.

CONSELL COMARCAL DEL MOIANÈS

OFEM-OFCINA EMPRESARIAL DEL MOIANÈS

Jornada "El Moianès ve de gust", al Celler Sant Miquel d'Oló

El dilluns 22 d'abril es va presentar el Pla de dinamització turística i comercial del Moianès i entrega dels distintius Biosphere a les empreses acreditades i punts d'informació turística en el marc de la jornada "El Moianès ve de gust", amb 50 participants. Les empreses distingides Biosphere són: Restaurant Magadins Vell, Celler Sant Miquel, Hotel Urbisol, Espai Hemalosa, Coves del Toll - Museu de Moia, Oficina de Turisme del Moianès i Gaia-Guies. En el mateix acte es va fer la presentació del nou desplegable del Moianès, *Pedra sobre pedra*.

El Consorci del Moianès signa conveni amb la Fundació ASCA

El dijous 16 de maig el Consorci del Moianès va signar conveni de col·laboració amb la Fundació Privada Acció Solidària contra l'Atur (ASCA). L'objectiu del conveni de col·laboració és establir una línia de relació en la promoció de l'economia social i la lluita contra l'atur i la precarietat, per tal d'ajudar persones aturades que vulguin emprendre activitats empresarials o projectes en l'àmbit d'economia social i solidària. Per tant, esdevé una eina beneficiosa per contribuir a l'accés al finançament de les persones en situació d'atur amb projectes d'autoocupació i projectes vinculats en l'àmbit de l'ESS.

ASCA posa a disposició de col·lectius vulnerables la possibilitat de finançar el seu projecte d'autoocupació a través de préstecs sense interessos, fins a un màxim de 15.000 euros.

Convocatòries obertes dels ajuts

Durant aquest mes de maig s'han convocat diferents línies d'ajuts per a persones emprenedores i empreses:

- **Ajuts CCAM:** Dirigits al comerç i l'artesania. Es poden realitzar sol·licituds fins al 31 de desembre de 2024 o fins a esgotar pressupost.
- **Autoocupació juvenil:** Per a joves d'entre 18 i 29 anys. L'import de l'ajut és de 15.876 euros i es podran presentar sol·licituds fins al 15 de juliol de 2024.
- **Tiquet rural:** Eina per fomentar el relleu i frenar el despoblament. Ajuts de fins a 35.000 euros i es podran sol·licitar fins al 27 de maig de 2024.
- **Kit digital:** S'amplia en 1.000 euros més l'ajut a empreses de menys de dos treballadors que conté una nova solució digital que inclou l'adquisició d'un dispositiu *hardware*.

Des del Consorci del Moianès oferim suport integral per tramitar ajuts i subvencions, oferint servei d'informació i assessorament i acompanyament. En aquesta línia, el dimarts 15 de maig es va realitzar una sessió grupal en la qual van participar cinc persones que van sol·licitar els ajuts CCAM.

Pla de revitalització del sector industrial i millora dels polígons d'activitat econòmica al Moianès

El dijous 18 d'abril es va fer la presentació pública del Pla de revitalització per part de l'empresa consultora Optimpeople, en el marc d'una jornada empresarial on també es van presentar dues bones pràctiques per part de l'Associació d'empresaris de Bufalvent; el seu president, Bernat Ladrón de Guevara, i la gerent, Montserrat

Ambrós, van explicar els projectes que han desenvolupat en l'àmbit de l'economia circular i l'eficiència energètica. Com a cloenda de la jornada, vam comptar amb la ponència de Genís Roca, que ens va parlar de la importància de la transformació digital i com incorporar la IA com a aliat al dia a dia de l'empresa.

SOM-SERVEI D'OCUPACIÓ DEL MOIANÈS

S'obre el procés selectiu per al nomenament mitjançant la modalitat de funcionari interí per programa per cobrir temporalment un lloc de treball del Consell Comarcal del Moianès i constitució d'una borsa de treball comarcal.

D'EDUCADOR/A SOCIAL - TÈCNIC/A COMPARTIT/IDA DE JOVENTUT (A2)

- **Jornada:** 37,5h en horari de matí i/o tarda de dilluns a dissabte.
- **Àrea de treball:** Àrea de Serveis a les Persones.
- **Àmbit de treball:** Els deu municipis de la comarca del Moianès, de forma descentralitzada.
- **Termini de presentació de sol·licituds:** Pendent de publicació al BOPB.

S'obre el procés selectiu per a la constitució d'una borsa per cobrir necessitats concretes prioritàries de caràcter temporal i/o vacants per al Consell Comarcal, el Consorci del Moianès, així com per als ajuntaments adherits a la borsa comarcal mitjançant conveni del Consell Comarcal del Moianès.

ARQUITECTES TÈCNICS/IQUES (SUBGRUP A2)

- **Jornada:** En funció de les necessitats.
- **Àrea de treball:** Àrea de Serveis a les Persones.
- **Àmbit de treball:** Els deu municipis de la comarca del Moianès, de forma descentralitzada.
- **Termini de presentació de sol·licituds:** 3 de juny de 2024.

S'obren els processos selectius per a la cobertura de tres places i provisió definitiva d'un lloc de treball d'administratiu/iva, mitjançant concurs oposició lliure, en execució de l'Oferta Pública d'Ocupació de l'any 2023, i constitució de borsa de treball comarcal.

TRES PLACES D'ADMINISTRATIU/IVA (C1)

- 1 plaça adscrita a l'Àrea d'Administració General i Serveis Econòmics.
- 1 plaça adscrita a l'Àrea d'Administració General i Oficina d'Atenció Ciutadana i Turisme.
- 1 plaça adscrita a l'Àrea de Serveis a les Persones i Acollida.
- **Termini de presentació de sol·licituds:** 22 de maig de 2024.

Primera edició del curs de cuidadora de persones dependents / gericultor al Moianès – forma i insereix

El 2023 el Consorci del Moianès va obtenir l'homologació per poder oferir la formació de cuidador/a de persones dependents en institucions i gericultor gràcies a un conveni amb l'Institut Moianès, que ja té les instal·lacions adequades perquè s'hi pugui estudiar el Grau Mitjà d'Atenció a Persones en Situació de Dependència. Aquesta homologació és la culminació d'anys de negociacions i tràmits per poder oferir aquesta titulació oficial de Certificat de Professionalitat, llargament demanada

per empreses i entitats del territori. El curs té una durada de 450 hores, amb 80 de pràctiques incloses. Aquesta primera edició va començar al mes d'abril i finalitzarà a l'octubre, de 4 de la tarda a 8 del vespre, i la finança el SOC amb el seu programa Forma i Insereix, adreçat a persones en situació d'atur i a la qual poden accedir persones que no tinguin l'ESO acabada. En aquest programa les residències s'han compromès a contractar 6 de les 10

alumnes que finalitzin el curs. Han iniciat el curs 10 alumnes, 3 de les quals ja treballen en residències però els faltava la formació, amb la qual cosa podran adquirir les competències necessàries i millorar la seva situació laboral. La resta d'alumnes són dones a l'atur que amb aquesta formació podran reinserir-se com a cuidadores, un dels llocs de treball més demanats al SOM - Servei d'Ocupació del Moianès.

Més informació: www.ccmoianes.cat · www.moianesturisme.cat
Tel. 93 830 14 18 - 93 520 80 00
Instagram: @moianesturisme

D'esquerra a dreta, els embassaments de Castellcir, Granera i Sant Quirze Safaja

Els municipis del sud del Moianès troben solucions a la falta d'aigua

Granera es connectarà a la xarxa de Castellterçol, i Castellcir i Sant Quirze tenen nous pous

Castellterçol

Pol Purgimon

Els problemes d'abastament d'aigua, fruit de la sequera persistent, han obligat els municipis del sud del Moianès a trobar solucions que els permetin assegurar-ne el subministrament a curt, mitjà i llarg termini. Al llarg d'aquest últim any, els ajuntaments han posat a punt o han començat a tramitar diferents projectes que els ajudin a mitigar els efectes de la sequera i l'assecamment dels pous.

A Granera, encara segueixen connectats a camions cisterna, mentre que a Castellcir i Sant Quirze Safaja han deixat d'arribar-hi cisternes, però continuen buscant solucions permanents que disminueixin els efectes de la falta d'aigua.

Un dels projectes més urgents és la construcció d'una canalització que connecti Castellterçol amb Granera per assegurar l'aigua a aquest últim poble. "Tenim el projecte pressupostat en gairebé 400.000 euros. Aquest any s'han de fer els estudis i tota la paperassa i l'any que ve és quan hauria d'estar a punt l'obra", explica l'alcalde de Granera, Joan Vilaplana. La idea és que Castellterçol, que no té problemes de subministrament, pugui fer servir el sobrant d'aigua per enviar-lo directament a Granera.

El municipi, d'uns 80 habitants, fa uns tres anys que sobreviu gairebé ininterrompudament a base de camions cisterna. El subsol de Granera és poc permeable i li costa generar aquífers. Això es paga car: el consistori calcula

Castellcir i Sant Quirze ja no reben cisternes però a Granera encara en calen

que la despesa anual d'aquest servei són uns 140.000 euros, que queden sufragats en un 90% amb subvencions. La situació, però, ha afectat de valent les butxaques dels veïns, que han vist com s'ha multiplicat el cost de la factura de l'aigua. El projecte més urgent que té Granera, això sí, és la substitució d'una part de la canonada que arriba fins al dipòsit del Penitent i que està malmesa. Estarà llesta aquest any.

Tal com explicava EL 9 NOU en un reportatge de fa

un any, una de les mesures que es plantejava davant els problemes d'abastament era la interconnexió de les xarxes dels municipis. El projecte, que està en fase de redacció, hauria de servir perquè els municipis del nord de la comarca, que no tenen problemes d'abastament, puguin derivar aigua als del sud sempre que n'estiguin faltats.

NOUS POUS

Una de les altres propostes, suggerida per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), plantejava la possibilitat de fer prospeccions per trobar nous pous. Així ho ha fet Sant Quirze Safaja, que ha estudiat tres localitzacions possibles dins el seu terme per poder situar-hi un nou pou. L'Ajuntament espera assegurar-se aviat que hi

ha aigua en una. "A l'estiu hauria d'estar poder fet i ens hauria de donar un cabal suficient per poder abastir tot el poble", explica l'alcalde de Sant Quirze, Sonsoles Letang. Mentre no es construeix el nou pou, el consistori n'ha adaptat un de provisional –propietat d'un particular–, que els permet abastir la població mentre no es fa la nova obra. "Una vegada tinguem el nou pou fet, aquest serà d'emergència", assegura l'alcalde. Sant Quirze s'havia quedat sense una captació suficient per abastir tota la població per la falta d'aigua al pou del Faig i a l'embassament del parc de l'Aigua.

Castellcir, d'altra banda, es va quedar sota mínims després d'assecar-se el pou de Santa Coloma, però han trobat solució al problema. "Des de principis de maig ja no venen camions cisterna i podem subministrar tota la població amb el nou pou de la Codina, en una finca propera a l'embassament", diu l'alcalde, Eduard Guiteras. L'Ajuntament està buscant ara nous pous per tenir-ne d'emergència si van faltats d'aigua.

GENT DEL MOIANÈS

Joan Capdevila

Raquel Alcaide Lozano va néixer a Sabadell el 1977. De petita va anar a l'escola amb els Pares Franciscans. Més endavant, passada la primària, va estudiar BUP i COU i, després, a la Universitat de Bellaterra, Història de l'Art, Relacions Laborals i encara Graduat Social. En paral·lel va començar a treballar els caps de setmana per guanyar algun diner en diferents coses. Amb 25 anys va entrar a l'empresa on encara exerceix avui en dia.

La Raquel és una amant de l'esport. Li agrada l'escalada i, tot i haver provat diferents disciplines, no ha deixat mai la bicicleta. Una altra afició l'ha batejat com "les coses de la Quel" i, a part d'ajudar a qui li ho demana i ho vol, és amant dels treballs

Raquel Alcaide

manuals. Fa caixes o quadres, *scrapbooking*... I ha convertit casa seva en un taller. De fet, si hom ho valora bé, són petites obres d'art. Tot el que fa, ja sigui pintat o decorat, és obra d'ella. Una gran manetes. Algú també li porta algun moble i llavors el que fa és pintar-lo i decorar-lo.

Alcaide és de Castellterçol des de l'abril del 2017. Hi va venir a viure per la pau i la tranquil·litat, la calma i el paisatge, en un projecte personal de reposar i retrobar-se a ella mateixa i des que és al poble, diu, sempre s'ha sentit acollida. Tot i que al principi es va trobar sola, ben aviat va fer amistats i va descobrir persones molt agradables i simpàtiques amb les quals "sempre m'he trobat molt bé". Una d'elles va ser Aleix Roca, cap de llista del grup Connectem en les passades eleccions municipals. Amb ell i quatre regidors més formen part de l'oposició d'un Ajuntament governat per Castellterçol en Positiu. Alcaide diu que des de l'oposició i des d'allà on sigui, de fet, es pot aprendre i treballar pel poble.

Esport terapèutic i de contacte

El Club de Judo de Moià desplega un projecte adreçat específicament a infants amb TEA

Moià

Jordi Gibert

L'esport es pot definir com un entreteniment, un negoci, una activitat física o de moltes maneres diferents. Un d'aquests vessants és el social, i a Moià se'n pot trobar un exemple clar en el club de judo. Des de l'any 2020 impulsen un projecte per practicar aquesta art marcial amb infants que tenen trastorn de l'espectre autista (TEA). Es tracta d'un projecte heretat d'una experiència prèvia a Manresa amb la fundació Ampans i que va reprendre's a Moià gràcies a l'empenta de David Roca, director tècnic del club i qui ja havia participat l'any 2004 de la iniciativa de l'entitat bagenca. Al carro hi han anat pujant diferents agents: el Consell Comarcal del Moianès i l'Ajuntament de Moià hi aporten finançament i l'Equip Alastrué s'ocupa de l'acompanyament professional dels participants.

El judo té unes característiques específiques que ajuden

Foto de família del grup, que entrena els dimarts a la tarda

a millorar la qualitat de vida dels infants amb TEA. David Roca explica que "l'ordre que hi impera és un element

important, transmet als participants que no hi ha incerteses". Això aporta seguretat i confiança als lluitadors i, en

l'àmbit físic, millorar la seva psicomotricitat, fet que els ajuda en aspectes bàsics del dia a dia com per exemple

aprendre a caure. "Gestionar el contacte és una de les dificultats que han d'afrontar les persones amb TEA. Practicar un esport on és bàsic, per tant, els ajuda a tractar el problema", hi afegeix Roca.

Aspectes com aquest són els que treballen cada dimarts a la tarda una classe de set alumnes de 5 a 14 anys. Els acompanyen dos professors, amb la filosofia d'una pràctica molt centrada en cadascun dels participants. El projecte és actualment únic a tot l'Estat espanyol malgrat els evidents beneficis del judo en la gent amb TEA.

De l'entitat val a destacar-ne també l'arrelament a Moià i no només la comarca, sinó les de més enllà. I és que actualment fan classes extraescolars a 11 centres educatius del Moianès, el Bages, Osona i el Vallès Occidental, la qual cosa implica fins a 400 alumnes.

Roca creu que la part educativa del projecte és justament la més potent, i que "no s'ha de perdre el cap amb la competició". No obstant això, el club és un referent del judo al nostre país. De la seva pedrera n'ha sortit, per exemple, Carla Ubasart, moianesa que actualment es troba al CAR de Madrid competint al màxim nivell.

SEBASTIÀ RENOM

Adoptar és l'alternativa que ens beneficia a tots

Cada 18 minuts es recull un animal abandonat a Catalunya

Necessitem persones que els vulguin donar una segona oportunitat. T'atreveixes?

Si estàs pensant en compartir la teva vida amb un animal i estàs disposat a dedicar el temps i els esforços necessaris, la resposta és l'adopció.

Visita'ns i t'ajudarem a trobar el gos o gat que més s'adapta al teu estil de vida.

caniausa.cat

Amb la col·laboració de:

Bab'in

Ahmed Mssahal, competir i estudiar al màxim nivell

Subcampió d'Espanya júnior, cursa també Enginyeria Aeroespacial

Moià

J.G.

En el vessant competitiu del Judo Moià hi ha destacat aquest any Ahmed Mssahal, veí del mateix municipi i qui s'ha proclamat subcampió d'Espanya júnior en la categoria de -73 quilos. L'Ahmed ha reprès la competició després que el curs passat fes una pausa per centrar-se en l'inici de la seva carrera universitària a la UPC, on estudia Enginyeria Aeroespacial. La prova que el jove ha tornat amb força és que, a més a més del subcampionat d'Espanya, ha pres part en competicions europees i recentment ha aconseguit proclamar-se guanyador del Campionat Universitari d'Espanya.

Mssahal va enganxar-se al judo amb 7 anys una mica per casualitat, després que la seva mare el portés a una classe. Explica que per practicar aquest esport "cal ser

Mssahal, en plena acció en un combat

imaginatiu i saber preveure les tècniques del rival", una particularitat que sumat a l'ambient del club el va engrescar.

El seu dia a dia transcorre de Moià a Terrassa, on estudia una carrera relacionada amb l'espai, una altra de

les seves passions. Els bons resultats d'aquesta temporada l'han convençut de continuar competint i seguir actiu al món del judo, però tot i així té clar que vol acabar l'enginyeria, ja que viure dels esports minoritaris és molt complicat.

Alumnes de 4t d'ESO de l'institut escola s'imposen al torneig Junior per segon cop consecutiu

Un equip de Castellterçol guanya un campionat estatal d'«e-sports»

Castellterçol

Roger Rams

L'equip Universe, format per cinc alumnes de l'institut escola de Castellterçol, han aconseguit ser campions del Junior. Es tracta d'un campionat estatal d'*e-sports* o esports digitals, una modalitat que està creixent arreu del món en els darrers temps, en el qual participen diversos centres educatius de Secundària.

L'equip d'aquest municipi del Moianès ha aconseguit tota una fita en aquest camp: s'han proclamat campions dos anys consecutius. Va ser l'abril de 2023 que van guanyar el torneig per primer cop. Els integrants de l'equip són Joaquim Viu, Aitor Mendoza, Ibai Estévez, Alan Escobar i Noah Martín, tots quatre alumnes de quart d'ESO.

Dins de la competició, es juga a tres esports digitals diferents, que es troben entre els més populars a tot el món com són el League of Legends (LOL), el Rocket League i el Brawl Stars. Precisament en aquest darrer, el Brawl Stars, és on s'han imposat els alumnes del centre escolar de Castellterçol. Es tracta d'un joc de combat en el qual s'hi juga en multijugador i consisteix

Els integrants de l'equip guanyador, amb el trofeu

a acumular el màxim nombre de trofeus. El torneig Junior té un format de lliga, en el qual hi ha 16 tornejos simultanis, i els millors dos equips de cada torneig disputen una fase de play-off per accedir a la final, en la qual s'enfronten entre ells. En aquesta darrera edició els de Castellterçol van sumar 1.160 punts, mentre que el segon classificat en va obtenir 975. L'equip va viatjar a finals d'abril a Màlaga, per disputar

la final, que van guanyar contra l'equip de l'institut Maria Blasco, de Sant Vicenç del Raspeig, a Alacant. A la fase final hi participen els sis millors equips de tot l'Estat, els dos millors de cada joc, entre els quals s'hi ha situat l'Universe de Castellterçol.

El premi que ha obtingut l'equip per proclamar-se campió estatal és de 2.500 euros, que s'han de destinar a inversions en material digital per al centre. Cada-

cun dels jugadors de l'equip, a més, s'ha emportat alguns complements com auriculars o ratolins per a ordinadors, entre d'altres.

Aquest torneig Junior està organitzat per l'empresa que porta el mateix nom i agrupa estudiants de diversos centres educatius de tot l'Estat des de tercer d'ESO i fins a les universitats. Un dels objectius principals d'aquest torneig, a banda de donar a conèixer aquests esports digitals entre el jovent, és

el de fomentar una sèrie de valors entre els jugadors, de la mateixa manera que es fa amb la resta de competicions d'esports convencionals. El coordinador de l'equip Universe, i director de l'institut escola de Castellterçol, Ismael Algaba, explica que "aquesta activitat ens permet treballar una sèrie de valors amb els alumnes que hi participen com ara la disciplina, el respecte envers els altres, la humilitat, i sobretot la cooperació, ja que el joc en equip és fonamental per a l'èxit".

Els jugadors que decideixen formar part d'aquests equips assumeixen una important dedicació, ja que els tornejos es disputen cada dues setmanes, o en ocasions setmanalment, i els horaris els defineix l'organització. També s'ha creat un reglament que defineix molt bé quins han de ser els comportaments dels jugadors i jugadores, i des dels centres s'aposta de manera clara pel foment de tots aquests valors. Algaba diu que "tots aquests factors fan que els alumnes hagin de ser disciplinats i compromesos. La competició és molt estricta amb les faltes de respecte o els insults, que en cas de produir-se penalitzen l'equip".

La pràctica cada cop més estesa dels *e-sports* entre les noves generacions i també l'experiència que viuen els alumnes que participen d'aquesta activitat fan que l'institut escola de Castellterçol continuï apostant per la pràctica dels esports digitals a través de l'educació.

Tornen les propostes culturals de l'Ex Abrupto i El Centru

Amb novetats, també per a públic infantil

Moià/Castellterçol

Queralt Campàs

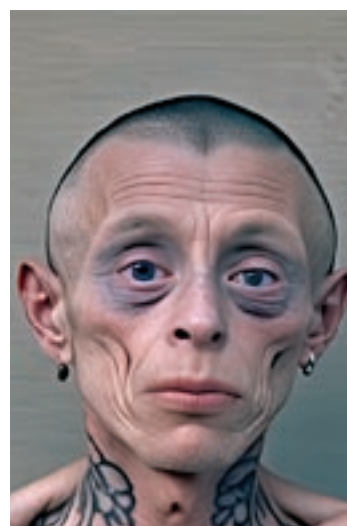
El Moianès és una terra inquieta, amb moltes propostes culturals, i ara que arriba el bon temps les cartelleres de les poblacions s'omplen de vida.

Una de les propostes més innovadores, ja consolidada, és l'Ex Abrupto, el festival d'art contemporani que fa nou anys que s'organitza a Moià. Enguany se celebrarà els dies 5 i 6 de juliol. Aquesta nova edició destaca per l'expansió del projecte a nous espais del poble i nove-

tats com l'organització de l'Ex Abrupto Canalla (per a infants) i noves aliances amb diversos col·lectius artístics del país. Alguns dels artistes més destacats que hi participaran són Abel Azcona, Joan Fontcuberta, Nora Ancarola, Núria Güell o Vicens Vacca. Accions artístiques experimentals, *performances* i muntatges ompliran espais patrimonials com l'església de Santa Maria. Al cor del festival, el parc Francesc Viñas, s'hi ubicarà un nou espai gastronòmic, concerts de nit, un mercat d'autoedició i un nou espai per als més petits.

'Bèsties', Mònica Dolan (El Centru)

Joan Fontcuberta (Ex Abrupto)

Abel Azcona (Ex Abrupto)

A Castellterçol torna també la programació professional El Centru, amb obres d'èxit que es programen a un preu molt assequible (12,5 euros). Teatre, música, dansa, titelles i circ omplen la sala del Centre Espai Escènic amb propostes mensuals fins al 3 de novembre.

La programació general es va iniciar el dissabte 27 d'abril amb un concert de

Marc Parrot. La pròxima proposta és *Bèsties*, de Mònica Dolan i amb Marta Marco (25 de maig); seguit de *La paella dels dijous* amb Llum Barrera, Jordi Andújar i Núria Cuyàs (22 de juny), *Fairfly* de La Calòrica (13 de juliol), *EGO* de Numancia dansa (28 de setembre), *Els ossos de l'irlandès* de Teatre Nu (26 d'octubre), i es tancarà la temporada commemo-

rant el Dia Internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones amb el concert de La Prenda Roja, amb Ana Brenes, Sara Sambola i Cristina López.

La programació inclou per primera vegada propostes dirigides al públic infantil i familiar. Ja s'ha pogut gaudir, per exemple, de l'espectacle de circ *Hotel Bucarest* (12 de maig).

PATRIMONI I CAPITAL NATURAL: ELS GEGANTS D'OLÓ (31)

Foto de família dels gegants d'Oló i, a la dreta, mostra del mecanisme que permet que orinin durant les cercaviles

Gegants fets pel poble

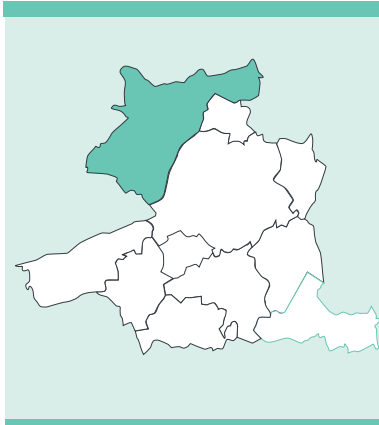
En Mansuet, el primer d'Oló, es remuntava al 1983. La parella la formen actualment l'Agneta i el Florenci

Santa Maria d'Oló

Jordi Gibert

Els veïns del nucli antic del poble, encapçalats per Ramon Basomba, van decidir l'any 1983 construir el primer gegant d'Oló. Batejat com a Mansuet, pesava uns 100 quilos, tenia estructura de ferro i com a particularitat tirava aigua a través d'un puro que portava a la boca. El 1984 es va crear la colla de grallers –La colla del Fa– per tal d'acompanyar les cercaviles. Aquell mateix any va tenir lloc la primera gran actuació durant la festa major, en una trobada amb colles de diferents punts del país. Els primers anys de vida van ser molt actius. El 1985, per exemple, la colla també va organitzar la Focaifa: una festa molt popular que consistia en una cercavila de gegants pel nucli antic i acabava amb una guerra de foc, aigua i farina.

Va ser igualment aleshores, coincidint amb la constitució formal de l'entitat, que es va completar la parella de gegants construint l'Agneta, una pagesa amb vestit de mudar. Originàriament tirava pets de farina, una manera

Els gegants d'Oló

SITUACIÓ

Santa Maria d'Oló

QUAN SURTEN?

La cita més important de la colla és per la festa major. Tot i estar en ple relleu generacional, també actuen en diades fora del poble.

d'associar els gegants amb la festa de la Focaifa, però fora d'aquesta celebració no acabava de tenir sentit i amb el pas del temps se'n va desinstal·lar el mecanisme. De la mateixa manera que el Mansuet, la geganta també la van fer realitat veïns de dalt el poble. A banda del vestit, diferent de l'actual, portava un cistell amb una gallina a la mà dreta.

L'Agneta ha necessitat des del seu naixement algunes reparacions, sobretot del cap, que primer li van substituir per un de comprat i s'ha de dir que no massa agraciats. El Taller Gabins de Torelló va confeccionar-li el 1996 el que esdevindria el tercer i encara vigent.

Sempre han tingut particularitats, com tirar aigua o, la geganta, pets de farina

Deu anys abans, coincidint amb l'entrada de Pere Canamasses com a cap de colla, el Mansuet fou substituït per un altre gegant de menys pes: el Florenci, l'actual parella de l'Agneta. Seguint la dinàmica de la colla, l'estructura també la van elaborar els veïns del nucli antic. A més a més de conservar el

puro des d'on treu aigua, el Florenci compta amb un mecanisme que el fa pixar durant les cercaviles.

L'Agneta i el Florenci pesaven d'entrada 50 quilos cadascun, ja que estaven fets de ferro, però això va canviar el 1995. En un ressorgir de la colla, la fusteria Lluís Portabella va preparar per a ells cavallets de fusta i el Taller Gabins de Torelló, els cossos de fibra.

L'actual parella de gegants es complementa amb els gegantons, figures que permeten als més joves gaudir de la festa i estrenar-se en el maneig de gegants. En total en són tres. El Paperines porta un tros de regalèssia a la boca que també treu aigua.

Té l'origen en un capgròs que sortia per la Focaifa també tirant-te, juntament amb un *xusco* que dispersava farina. El Roc també havia estat antigament un capgròs, si bé avui en dia tant l'un com l'altre representen un parell de bandolers. L'última gegantona és la Rosa d'Oló, una bastonera que porta el nom de l'himne del poble.

A la construcció dels diferents gegants hi han participat al llarg del temps veïns com Maria Josep Muñoz, Maria Vila, Yolanda Portí, Montserrat Carol, Mari Carmen Martín, Judith Tullà... Des del 2003, de fet, la colla l'han liderat dones: Carme Carrera, Núria Alcoceba, Carina Aubach i Berta Rovira. Actualment està reactivant-se després d'un període d'aturada provocat per la pandèmia de la covid-19. El procés ha coincidit amb un relleu generacional, a més a més que a principis d'any va començar a assajar un grup de noves gralleres. Amb aquests canvis la colla espera tornar a participar en diades fora del poble que també facin créixer la trobada de festa major.

AGENDA

Dijous 23 de maig

Castellterçol. Inici del taller lúdic per mantenir la ment desperta, per a majors de 65 anys. Espai de Lectura, de 12.00 a 13.00.

Divendres 24 de maig

Moià. MOSTRA DE TEATRE DEL MOIANÈS. Obertura de la mostra, a càrrec del passadís Marc Fonts, a les Faixes, 18.00. Drama (+12 anys): *Certes mentides*, d'Enric Rufas, a càrrec de la cia. Tres Panys, de Moià, a les Faixes, 18.30. Comèdia: *Un dia qual-sevol*, d'Oriol Tarrasón, a càrrec del Grup de la Gent Gran de Moià, al Casal de la Gent Gran, 21.30.

Santa Maria d'Oló. Taller teòric-pràctic: "Menys dolor, més vida!", a càrrec de Tasca Serveis Educatius. Cal inscripció prèvia a l'Ajuntament o a <ccmm.gengran@ccmoianes.cat>. Casal de la Gent Gran, de 10.00 a 12.00.

Dissabte 25 de maig

Castellterçol. 42a Caminada popular d'Oló. Preu adults: 10/8 euros. Preu menors 12 anys: 6/4 euros. Recorregut de 12km i 400m de desnivell. Sortida a la plaça Catalunya, de 7.30 a 8.15.

Teatre: *Bèsties*, de Monica Dolan, a càrrec de Marta Marco, dirigida per Pau

Roca. Preu: 12,50 euros. Centre Espai Escènic, 20.30.

L'Estany. Taller d'escriptura creativa, a càrrec de Tona Gustà. Coneixerem la llegenda de la *Caixa d'Orus*. Casa de Cultura, d'11.00 a 13.00.

Granera. Visita guiada a les pintures romàniques de la capella de Santa Cecília. Cal reserva prèvia al tel. 639 64 04 34. Lloc de trobada al Casal Punt d'Informació, 12.00.

Moià. MOSTRA DE TEATRE DEL MOIANÈS. Comèdia i drama infantil: *L'habitació dels càstigs*, a càrrec del Grup de l'INS Moianès, a les Faixes, 10.230. Drama (+12 anys): *Líders*, de Josep Canet, a càrrec de Deixalles 81, de Sant Feliu de Codines, a l'Auditori Sant Josep, 12.15. Mostra d'improvisacions: *Jugant a improvisar*, a càrrec del Grup El Remolí, de Moià, al gimnàs de l'Escola JOR, 17.00. Comèdia: *Banco\$,* de Jero Contel, a càrrec d'Èxits Totales, de Moià, al pati de l'Escola JOR, 18.00. Comèdia: *Avui no sopem*, de Jordi Sánchez i Pep Anton Gómez, a càrrec del Grup Nou, de Castellterçol, a les Faixes, 19.00. Sopar popular, a càrrec de l'AEIG Amadeu Oller, a l'exterior de les Faixes, 20.30. Sàtira: *Mort accidental d'un anarquista* (fragment), de Dario Fo, a càrrec de La Polseguera en Escena, de Moià, a les Faixes, 22.00.

CASTELLTERÇOL
TEATRE: 'BÈSTIES',
AMB MARTA MARCO
El Centru. Dissabte, 25 de
maig. 20.30h

Diumenge 26 de maig

Granera. Passejada trementinaire, tot reconeixent plantes silvestres i els seus usos. Cal reserva prèvia al tel. 639 64 04 34. Lloc de trobada al Casal Punt d'Informació. 11.00.

Moià. MOSTRA DE TEATRE DEL MOIANÈS. Espectacle infantil: *Un anunci enverinat*, d'Adelaida Frías, a càrrec del Grup infantil A la Deriva, de Moià, al gimnàs de l'Escola JOR. Acció col·lectiva: *Performance*, a càrrec de tots els grups participants, a la plaça Major, 12.00. Drama: *Revolta de bruixes*, de Josep Maria Benet i Jornet, a càrrec d'Elenc els Calderins, de Calders, a les Faixes, 17.00. Comèdia i drama: *Com els tastos a les olles*, de Lali Cistaré, a càrrec de Cul-i-seu, de Sant Vicenç de Castellet, a les Faixes, 19.00. Cloenda de la mostra, a càrrec de la cia. Tres Panys, a les Faixes, 20.30.

Santa Maria d'Oló. Cinema cicle Gaudí: *Un amor*,

d'Isabel Coixet. No recomanada a menors de 16 anys. Espai Hemalosa, 18.00.

Dimecres 29 de maig

Castellterçol. Club de lectura a propòsit del llibre *Ethan Frome*, d'Edith Wharton. Espai de Lectura, 19.00.

Dijous 30 de maig

Santa Maria d'Oló. Taller: "Millora l'ús d'aplicacions de missatgeria instantània". Casal de Gent Gran, de 16.00 a 18.00.

Divendres 31 de maig

Santa Maria d'Oló. Taller teòric-pràctic: "Menys dolor, més vida!", a càrrec de Tasca Serveis Educatius. Cal inscripció prèvia a l'Ajuntament o a <ccmm.gengran@ccmoianes.cat>. Casal de la Gent Gran, de 10.00 a 12.00.

Dissabte 1 de juny

L'Estany. Taller d'escriptura

creativa, a càrrec de Tona Gustà. Coneixerem la llegenda de la *Caixa d'Orus*. Casa de Cultura, d'11.00 a 13.00.

Granera. "Reconstruïm pedra seca a Granera", amb itinerari guiat per descobrir i catalogar barraques. Cal inscripció prèvia per WhatsApp al 639 64 04 34. Cal anar ben calçat per caminar i portar guants de treball, esmorzar i aigua. Punt de trobada al Casal Punt d'Informació. 10.30.

Santa Maria d'Oló. Taller de fusta amb Pere Bonvehí. Fundació La Plana, 11.00.

Diumenge 2 de juny

Granera. Passejada trementinaire, tot reconeixent plantes silvestres i els seus usos. Cal reserva prèvia al tel. 639 64 04 34. Lloc de trobada al Casal Punt d'Informació. 11.00.

Santa Maria d'Oló. Taller de fusta amb Pere Bonvehí. Fundació La Plana, 18.00.

Divendres 7 de juny

Santa Maria d'Oló. Taller teòric-pràctic: "Menys dolor, més vida!", a càrrec de Tasca Serveis Educatius. Cal inscripció prèvia a l'Ajuntament o a <ccmm.gengran@ccmoianes.cat>. Casal de la Gent Gran, de 10.00 a 12.00.

Diumenge 9 de juny

Castellterçol. Cinema familiar: *La meva setmana extraordinària amb la Tess*, de Steven Wouterlood. Preu: 3 euros. Centre Espai Escènic, 12.00.

Magazín digital
d'oci i cultura

CADA DIVENDRES | EXCLUSIU PER ALS SUBSCRIPTORES

mes9.el9nou.cat

Entrevistes
Reportatges
Propostes culturals
Llibres
Música
Cinema

“Els metges diran que no és possible, però jo faig vida normal”

Els seus estudis estaven enfocats a la medicina tradicional xinesa?

No. Jo soc ballarina i m'hi volia dedicar, però amb 20 anys em van diagnosticar fibromiàlgia. En aquell moment treballava al Bon Àrea i entrenava molt, unes cinc hores al dia. Al cap de dos mesos vaig caure en picat. Els metges em deien que no hi havia res a fer i que deixés de treballar.

Quin daltabaix...

Va ser horrorós. No li desitjo a ningú. Soc molt activa i independent i, gràcies a la meua fermesa, mai vaig deixar de treballar. Tot era un suplici: posar-me aigua al got, raspallar-me les dents, fins i tot mantenir-me asseguda. Em costava parlar, obrir els ulls...

Però va seguir endavant.

Sí! No hi havia més remei que lluitar. A poc a poc em vaig veure obligada a deixar l'esport, no podia.

La motivació que la va portar al món de la medicina tradicional xinesa va ser, per tant, buscar una solució?

No. Vaig començar a provar moltes teràpies. Fins i tot em van estar. Res m'anava bé i va arribar un moment que em vaig rendir. Igualment volia canviar de vida i buscar uns estudis que m'omplissin. Abans del supermercat em cridava l'atenció la psicologia, però no vaig tenir una infància i adolescència fàcils i vaig decidir començar a treballar directament. Com que estava una mica perduda i soc molt espiritual, vaig acudir a una canalitzadora de Mojà que em va orientar cap a la medicina xinesa. Per tant, m'hi vaig iniciar com a sortida professional, no buscant una cura. Al començar a endinsar-me en aquest món, em vaig adonar que part del temari també tractava les malalties degeneratives. Llavors vaig parlar amb un professor que passava consulta i em va començar a tractar. Al cap de dos anys estava completament curada. Els metges

SEBASTIÀ RENOM

Judit Cámara Algaba, experta en Acupuntura i Medicina Tradicional Xinesa

Cámara, de 30 anys, és de Mojà de tota la vida. Va aconseguir vèncer la fibromiàlgia gràcies a la medicina xinesa i ara ofereix tractaments alternatius, sobretot acupuntura, per tractar tota mena de mals.

diran que no és possible, però jo torno a fer esport. També vaig tornar a ballar després d'allò, i puc fer vida normal.

Completament?

No he tingut mai més cap problema relacionat amb la fibromiàlgia.

Però és una malaltia crònica, no?

Es cataloga dins les malalties degeneratives que no tenen cura, perquè tampoc se'n coneix la causa.

L'origen és genètic, no?

No se sap. Totes les patologies que acaben amb “-algia” són inflammatòries. Hi ha símptomes comuns com el cansament i el dolor generalitzat, però d'altres que varien molt segons la persona. Jo, per exemple, m'adormia, mentre que hi ha gent que té insomni. La medicina occidental mira el símptoma i dona fàrmac. La xinesa ho tracta de forma global, buscant-ne l'origen. A mi em va canviar la vida. Això em va reafirmar que havia de continuar estudiant. Vaig fer quatre anys al Centre de Teràpies Naturals, a Manresa; i després vaig estudiar l'equivalent a la carrera de medicina xinesa, per la Fundació Europea de Medicina Xinesa, que he acabat ara. Des del 2014 que no he parat de formar-me.

Ara té consulta a Mojà.

El novembre del 2021 vaig inaugurar el local (avinguda de la Vila, 22). Puc dir que he trobat la meua passió. Cada dia passo consulta a unes 15 o 20 persones.

Que bé! I amb la particularitat que s'ha endinsat en aquest món gràcies a la malaltia...

Si no potser no ho hauria trobat mai. Reconec que ho vaig passar molt malament, però gràcies a això he trobat el meu lloc. I gràcies a una infància i una adolescència dures, que tant de bo no hagués viscut, puc ser molt empàtica i prope- ra. La gent sent que els entenc.

Queralt Campàs

TEMPS ERA TEMPS

Castellterçol

Es desconeix l'autor d'aquesta imatge que va formar part d'una col·lecció de postals, la manera com a finals del segle XIX i principis del segle XX s'afermava l'art de la fotografia. A hores d'ara, les postals han esdevingut un objecte singular més que no pas un mitjà útil per comunicar-se amb la família o els amics. Des de les darreres dècades del segle XIX, Castellterçol s'havia convertit en un destí d'estiueig de moltes famílies barcelonines.

AUTOR DESCONEGUT (ARXIU MUNICIPAL DE GRANOLLERS)